

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1921 til 31. Marts 1922.

Forhandlingerne genoptoges.

Christmas Møller: Jeg paaviste i Lørdags i Slutningen af min Tale, at det var ganske urigtigt, naar det ærede Medlem Hr. Rode havde sagt, at der ikke kunde føres nogen demokratisk Politik sammen med det konservative Folkeparti. Jeg paaviste, hvorledes man just fra det radikale Venstres Side havde ført en saadan demokratisk Politik — det har vi deres egne Ord for med Hensyn til Grundloven —, og jeg paaviste oven i Købet, at man baade fra radikal Side og fra socialdemokratisk Side med Hensyn til Valgloven fuldkommen havde accepteret det Forslag, der var fremsat fra konservativ Side. Nu vil man maaske heroverfor sige, at det er kun paa visse enkelte Omraader, saadanne rent tekniske Spørgsmaal med Hensyn til Grundlov og Valglov, det, der er Forfatningens Skal, at en saadan demokratisk Politik har kunnet føres sammen med Konservatismen her i Landet. Jeg tror imidlertid, at man, ogsaa naar vi vil se paa det, der er Kærnen i Lovgivningen, meget vel fra konservativ Side kan pege paa, at dette Parti fører en demokratisk Politik. Jeg vil blot henvise til den Lovgivning, der har fundet Sted i de sidste Aar her i Landet, og til det konservative Folkepartis Program, idet jeg tror, at ikke en eneste vil kunne paastaa, at der ikke paa Grundlag af dette Program kan føres en demokratisk Politik. Jo, der kan meget vel føres demokratisk Politik sammen med det konservative Folkeparti, og dette Parti maa just i Kraft af, at det maaske sætter det nationale højest og forrest, føre en socialt forstaaende Politik. Thi Forholdet er efter mit Skøn det, at man meget vel kan have sociale Interesser uden at have nationale Interesser, men at et Parti ikke kan være nationalt interesseret og sætte de nationale Interesser øverst uden samtidig at have en dybtgaaende social Forstaaelse, og det har det konservative Folkeparti ogsaa. Derfor tror jeg ikke, at den Paastand, det ærede Medlem Hr. Rode ønskede at slaa fast, nemlig at der sammen med dette Parti ikke kunde føres en demokratisk Politik, vil vinde Anklang herhjemme.

Men samtidig med, at jeg gerne vil slaa dette fast og slaa fast, at Samarbejdet mellem det konservative Folkeparti og Venstre maa føres paa den Maade, jeg skildrede i Lørdags, maa jeg ogsaa fastholde, at i Kraft af den Selvstændighed, begge de to Partier besidder, og den Forskel, der er mellem deres politiske Opfattelser, vil vi for vort Vedkommende — i Modsætning til, hvad der var Forholdet under det stærke Samarbejde mellem de Radikale og Socialdemokraterne — gøre vore Anskuelse gældende og hævde vort Standpunkt, hvor vi mener, at der tages fejl eller handles urigtigt fra Venstres eller Regeringens Side. Og i saa Henseende kunde jeg for mit Vedkommende have Lyst til at sige om Regeringen og Venstre, at de har lidt vanskeligt ved at finde sig til Rette, naar vi skal ind i et nyt Spor — jeg benytter her de Ord, det ærede Medlem Hr. Brorsen henvendte til Folkepartiet angaaende Jordlovgivningen herhjemme —, og jeg vil da gerne pege paa tre Omraader, hvor det forekommer mig, at Regeringen ikke har haft nogen særlig heldig Haand.

Der har nylig været talt om Delegationen til Genève, og det forekommer mig, det bør understreges, at der har Regeringen haft en lidet heldig Haand. Den Mand, Regeringen stiller i Spidsen for denne Delegation, vor Gesandt i Stockholm, Kammerherre Herluf Zahle, har særlig gjort sig berømt ved sin Optræden i 1916, da man ogsaa fra Venstres Side angreb det daværende Ministerium meget stærkt, idet Kammerherre Zahle den Gang gjorde sig fuldkommen solidarisk med det da siddende Ministerium og gennem de Udtalelser, han fremsatte overfor Dagbladet „Vort Land“, gjorde de usandfærdige Meddelelser, der tilgik Offentligheden om Salg af Dansk Vestindien, ogsaa til sine. Derfor forekommer det mig at være en lidet heldig Haand, der har valgt denne Mand til Formand i den omtalte Delegation, og naar man ser paa Delegationens Sammensætning i øvrigt, forekommer det mig, at Regeringen, der jo havde Ret til at sammensætte den, som den vilde, kun i meget ringe Grad har faaet en Repræsentation for de Anskuelse, som i Virkeligheden sejrede ved Valget den 26. April. Jeg tænker her ogsaa paa det ærede Medlem Hr. Borgbjerg. Det er jo ikke saa meget længe siden, at det ærede Medlem i anden Anledning var i Svejts, og naar vi tænker paa den Optræden, han udviste den Gang, og hvordan han paa den social-